

fost lipsit de „roadele Învierii” cu condiția să fi recunoscut prezența lui Cristos Înviat în mărturia celor care L-au văzut pe Domnul. Astfel, această mărturie apostolică devine sursa de credință în mântuire pentru toți cei care nu l-au întâlnit personal pe Cristos Înviat: Pentru că m-ai văzut, Toma, de aceea crezi; fericiiți sunt cei care cred fără să fi văzut!

Noi, cei din generațiile post-apostolice, avem la îndemână atât mărturiile celor care L-au văzut pe Domnul, cât și legătura frățească, frângerea liturgică a pâinii și rugăciunea. În ele va trebuie să descoperim prezența lui Cristos victorios asupra morții pentru a avea parte de pacea și de bucuria sa.

Pr. Tarcziu Șerban

Calendarul săptămânii 19-26 aprilie 2020

19	D	DUMINICA A II-A A PAȘTELUI; Sf. Leon al IX-lea, pp.
20	L	Ss. Teotim, ep. de Tomis **; Anicet, pp.; Marcian, clg.
21	M	Ss. Anselm, ep. inv. *, Konrad din Parzham
22	M	Ss. Soter și Caius, pp.; Leonida, m.
23	J	Ss. Gheorghe, m. *; Adalbert, ep. m.*
24	V	Ss. Fidelis din Sigmaringen, pr. m. *; Maria a lui Cleofa și Salomea; Egbert, clg
25	S	Sf. MARCU, Ev.
26	D	DUMINICA A III-A A PAȘTELUI; Sf. Anaclet, pp.

Gândul săptămânii

“Nu putem ști dacă suntem vrednici de iubire sau de ură. Știm doar atât, că, vrednici sau nu, Dumnezeu ne iubește.” (Fericitul Vladimir Ghika)

© 2020 don Giovanni Bertì

19 aprilie 2020 • DUMINICA A II-A A PAȘTELUI • Sf. Leon al IX-lea, pp.

LECTURA I
Toți cei care credeau erau împreună și aveau totul în comun.

Citire din Faptele Apostolilor 2,42-47

În zilele acelea, frații erau stăruitori în învățătura apostolilor și în comuniunea fraternă, la frângerea pâinii și la rugăciune. Și toți erau cuprinși de teamă: multe minuni și semne se îmfăptuiau prin apostoli. Toți cei care credeau erau împreună și aveau toate în comun: își vindeau proprietățile și bunurile și le împărțeau tuturor, după cum avea nevoie fiecare. Și în fiecare zi stăruiau împreună în templu, frângeau pâinea în casele lor și primeau hrana cu bucurie și cu inimă curată. Îl laudau pe Dumnezeu și aveau trecere în fața întregului popor. Iar Domnul adăuga zi de zi la grupul lor pe cei ce aveau să se mântuiască.

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL
Ps 117(118),2-4.13-15.22-24 (R.: 1)

R.: Lăudați-l pe Domnul, pentru că este bun: veșnică este îndurarea lui!

sau:
Aleluia.

Să spună acum Israel că este bun: veșnică este îndurarea lui!
Să spună acum casa lui Aaron că este bun: veșnică este îndurarea lui!
Să spună acum cei care se tem de Domnul: veșnică este îndurarea lui! **R.**

M-au îmbrâncit cu putere, ca să cad, dar Domnul mi-a venit în ajutor. Domnul este tăria și lauda mea: el este mântuirea mea. Strigăte de bucurie și de biruință se aud în corturile celor drepti. **R.**

Piatra pe care au disprețuit-o zidarii a ajuns în capul unghiului. Domnul a făcut acest lucru și este minunat în ochii noștri. Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul, să ne bucurăm și să ne veselim în ea! **R.**

Foia liturgică este un instrument liturgic pus la dispoziție de Actualitatea Creștină, revista Arhiepiscopiei Romano-Catolice de București / www.actualitatea-crestina.ro

LECTURA A II-A

Ne-a renăscut la o speranță vie prin învierea lui Isus Cristos din morți.

Citire din Scrisoarea întâi a sfântului apostol Petru 1,3-9

Binecuvântat să fie Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Isus Cristos care, în marea sa îndurare, ne-a renăscut la o speranță vie prin învierea lui Isus Cristos din morți, pentru o moștenire nepieritoare, neîntinată, neofilită, păstrată pentru voi în ceruri! Voi sunteți păziți de puterea lui Dumnezeu prin credință, pentru mântuirea care este gata să fie manifestată în timpul de pe urmă. Pentru aceasta vă bucurați, deși acum, pentru puțin timp, trebuie să vă întristați de felurite încercări pentru ca valoarea credinței voastre, mai prețioasă decât aurul pieritor, care se încearcă în foc, să fie un motiv de laudă, glorie și cinste la arătarea lui Isus Cristos. Pe el, fără să-l fi văzut, îl iubiți; fără a-l vedea, dar crezând în el, tresăriți de o bucurie negrăită și glorificată, încredințați că veți ajunge la țelul credinței voastre: mântuirea sufletelor.

Cuvântul Domnului

ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

In 20,29

(Aleluia) "Pentru că m-ai văzut, ai crezut, Toma, spune Domnul. Fericiți cei care nu au văzut și au crezut!" (Aleluia)

EVANGHELIA

După opt zile, Isus a venit.

Citire din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos după sfântul Ioan 20,19-31

În seara aceleiași zile, prima a săptămânii, deși ușile locului în care erau discipolii, de frica iudeilor, erau încuiate, a venit Isus, a stat în mijlocul lor și le-a zis: "Pace vouă!" Zicând aceasta, le-a arătat mâinile și coasta. Discipolii s-au bucurat văzându-l pe Domnul. Atunci, Isus le-a zis din nou: "Pace vouă! Așa cum m-a trimis Tatăl, așa vă trimit și eu pe voi". Și, spunând aceasta, a suflat asupra lor și le-a zis: "Primiți-l pe Duhul Sfânt! Căroră le veți ierta păcatele, le vor fi iertate; căroră le veți ține, le vor fi ținute". Însă Toma, unul dintre cei doisprezece, cel numit "Geamănul", nu era cu ei când a venit Isus. Așadar, ceilalți discipoli i-au spus: "L-am văzut pe Domnul!" Dar el le-a zis: "Dacă nu voi vedea în mâinile lui semnul cuielor și nu-mi voi pune degetul în semnul cuielor și nu-mi voi pune mâna în coasta lui, nu voi crede". După opt zile, discipolii lui erau iarăși înăuntru, iar Toma era împreună cu ei. Isus a venit, deși ușile erau încuiate, a stat în mijlocul lor și a zis: "Pace vouă!" Apoi i-a spus lui Toma: "Adu-ți degetul tău aici: iată mâinile mele! Adu-ți mâna și pune-o în coasta mea și nu fi necredincios, ci credincios!" Toma a răspuns și i-a zis: "Domnul meu și Dumnezeul meu!" Isus i-a spus: "Pentru că m-ai văzut, ai crezut.

Fericiți cei care nu au văzut și au crezut!" Isus a mai făcut înaintea discipolilor și multe alte semne, care nu sunt scrise în cartea aceasta. Acestea însă au fost scrise ca să credeți că Isus este Cristos, Fiul lui Dumnezeu și, crezând, să aveți viață în numele lui.

Cuvântul Domnului

În mod obișnuit se consideră că cea de-a doua scriere a Sfântului Luca, Faptele Apostolilor, este o carte istorică ce relatează primii ani ai vieții Bisericii. În realitate, această carte face mai mult decât atât. Ea își propune să ne arate în ce fel Isus Înviat își continuă în lume, după înălțarea Sa la cer, lucrarea de mântuire. Într-adevăr, în fragmentul de astăzi, Sfântul Luca subliniază cu insistență faptul că Domnul, zi de zi, îi făcea să intre în rândurile comunității pe cei care erau chemați la mântuire. Or, efectele lucrării înnoitoare a Învierii sale se văd tocmai în transformarea petrecută în mentalitatea și în comportamentul lor. Astfel, noii frați devin capabili, după ce au stăruit în învățătura apostolilor, în legătura frățească, în frângerea pâinii și în rugăciuni, să iasă din egoismul specific uman și să își pună în comun bunurile pentru ca ele să fie, mai apoi, împărțite fiecăruia după trebuințele sale. O astfel de transformare este, potrivit lecturii a doua, o

adevărată renaștere, obținută prin Învierea lui Isus Cristos. Sfântul Petru spune în acest sens: În marea lui îndurare, el ne-a renăscut, prin învierea din morți a lui Isus Cristos, la o speranță vie, pentru o moștenire nepieritoare... În ce ne privește, noi putem avea acces la această renaștere și putem fi păstrați în ea doar prin credință: Prin credință, voi sunteți păstrați de puterea lui Dumnezeu, ca să ajungeți la mântuirea care se va arăta în vremea de apoi... Această atitudine de încredere în prezența și în lucrarea mântuitoare a lui Isus Cristos Înviat, nu vine de la sine. Ea se cultivă prin stăruința în învățătura apostolilor, prin legătura frățească, prin participarea frecventă la frângerea pâinii și prin rugăciune. Numai așa atașamentul față de Cristos rămâne nezdruccinat chiar și atunci când ochiul nostru de carne nu vede și mâinile noastre nu simt prezența, totuși reală, salvatoare și înnoitoare a lui Cristos Înviat. Acesta ar putea fi unul din sensurile episodului întâlnirii lui Isus Cristos Înviat cu apostolii în prima zi a săptămânii și mai apoi opt zile mai târziu. Aceste întâlniri cu Cel Înviat le-au adus apostolilor acea pace și acea bucurie pe care numai El le-o putea oferi. Dacă Toma nu a avut parte de o întâlnire asemănătoare cu a celorlalți apostoli, el nu ar fi